

ΣΥΝΑΡΜΟΛ

Ἑθελία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει	Φρ. 16
» » ἐν Ἰσπαρχί καὶ Ἑλλάδι	» 68
» » ἐν Αἰγυπτῇ Ῥωμανίᾳ καὶ Ἰωαννίνοις	» 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσσίᾳ	» 86

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελία. . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφοροῖς γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβὰς, ἐν τῇ 3 σελ. 5 | Δίφρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

Ἰδιὰ καθ᾽ ἑαυτὴν αἰτῆσιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάχταις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κατάστασις (Β')—Ἡ ἐν Παι-
ραιῇ βοιομηχανία—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Ὁ ὄκος τῶν
Βουρβόνων καὶ ἡ Ἰσπανία—Ἑλλάς (εἰδησεις)—
ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ—Τὰ μουσεῖα τῶν Παρισίων καὶ
τῶν περὶ (συνέχεια)—Νεοελληνικά ἀνέκδοτα—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι
εἰδησεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 19 ὀκτωβρίου.

Η ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ τοῦ καθήκοντος συναίσθησις καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς περὶ παρὰ τὴν νόμον καὶ τὰς ἐκκλησίας ἤθη καὶ ἔθιμα εἰσὶν ἀπὸ τῶν Ἀγγλοῦν ἀρετῶν, ὧν τὴν εὐρύτητα καὶ τὴν δύναμιν ἀγνοοῦσιν οἱ λοιποὶ λαοί, σχετικῶς δηλονότι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐνέργειαν τῆς ἀτομικῆς θελήσεως. Ὁ ἰδιώτης αὐτοῖς χαρακτηρὴ καὶ θύλος ἰθαγενῶν τῶν Ἀγγλοῦν ἐξηγεῖ τὸ συνέτον καὶ τὸ βεβαίον τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου.

Ἡ γῆ τῆς νομίμου ἐλευθερίας ἐστὶν ἐκείνη, ἐνθα εἶναι τις διγλωττέον ἡλευθερος νὰ ζῇ ἄνευ νόμου καὶ ἀνευ φόβου συνεδριάζει, καὶ μόνον κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρέσκειαν. Γάλλος* φέρει πτεν μεταβαίνει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδόξου αὐτοῦ τόπου πάσῃ βεβαίᾳ καὶ σχεδὸν ῥομαίει· τὸν μεθύνοντα ἄνθρωπον, τὸν βαδίζοντα μεταξὺ δύο τοίχων ἐγλύς ἀντιμετώπων, καὶ εἰς οὓς παραπαλὴν ἐκάστοτε προσκροτῇ τὴν κεφαλὴν. Ἐν αὐτῇ καλίσται ἡ οὐσία τῆς υπάρξεως φέρει ὁ Ἅγγελος τὸ αἰσθημα τῆς ἰδίας ἀνεκταρτησίας. Σύννοιοι ἐντι περικυκλωτοὶ στενωπὸς τοῦ κοινότητος, οἱ οὐδὲν πλὴν ἐστὶν ἡ μέλος. Δισθάνεται διὰ διατελεῖ ὑποβεβλημένοις εἰς ἀνάγκη πανταχοῦ παρεῖσαν, ἥτις ἀφίρῃσιν αὐτὸν ἐλευθερὸν ἵνα ἐξῇ τὰς ἀδελφὰς δι' αὐτὸν πεποιθῆσιν καὶ τὰς προσωπικὰς τάσεις, ἀλλὰ καὶ ἥτις καθορίζει ἀκόντος αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἀμοιβαίων πρὸς τοὺς ἄλλους σχέσεων (1).

Τὸ αἶσθημα τοῦτο, ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος στοιχειώδες τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἄγγλου, ἐστὶ κυριαρχικτικῶς αἶσθημα δημοσίου καθήκοντος. Ἡ συνείδησις δὲ καθήκοντος ἐστὶ κατὰ οὐσίαν ἡ τῆς ἀποχρῶσεως, ἥτις πηγάς ἐστὶ ἀνάγκης. Ὑπὸ τὴν τιμητικὴν δημοσίον ἡθικὴς ἥτις ἐπιφέρει ἐπὶ πάντος μορφήν ἡ ἔπαινον καὶ ἥτις εὐρίσκει ἀπάντα καὶ αὐτοὺς τοῦτο ὑπερσυνόμους (conspicuous) ὅπως ἐπιβάλλωσιν αὐτὴν, δύνανται καὶ αὐταὶ αἰ φασικαὶ ὁρμαὶ ῥυθμίζονται, αἱ ἐπιθυμίαι δὲ καὶ οἱ ῥόβοι ἀναγνωρίζουσιν ἑρως ἀναπορεύονται πρὸς ἐκπλήρωσιν ἵνα ἱκανοποιῶνται ἡ ἐξαλείψωνται.

Πολλάκις ἐγένετο λόγος περὶ τῆς
 υποκρισίας τῶν Ἀγγλων. Ἐν τῇ κατη-
 γορίᾳ ὑπάρχει τὸ ἀληθές, ἀλλὰ διερ-
 μινεύεται ὡς προκαταλήψαν καὶ ἡ ἐξ-
 ἡγήσεια αὐτοῦ ἀποβαίνει δυσμενεστάτη
 πρὸς τοὺς κατηγορούμενους. Τὸ πραγ-
 ματικὸν γεγονός εἶναι, ὅτι ἡ δημοσί-
 ευσκομία ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ ἐξοστρα-
 χίσῃ οὐκ ἐπὶ τῇ τῆς Ἀγγλίας τοὺς
 δύο ποιητάς, οἵτινες διὰ τῆς μεγαλο-
 φυχίας αὐτῶν καταθάμβουν τὸ πλεῖστον
 τὸν φαντασμὸν, τὸν Βύρωνα δηλονότι
 αἰὶ τὸν Σχέλλευ, ὅτι εἴτε εἰσέτι τὴν
 δύναμιν νὰ θέσῃ ἐκτός τοῦ νόμου ἐ-
 κείνου ὅστις τὴν περιφρονεῖ. Ἄνθρωπ
 οὐ δύναται νὰ ζῇσῃ μετὰ γυναικὸς τυ-
 χίας χωρὶς οὐ ὑπάρτει αὐτοῦ νὰ τῷ
 ζητήσῃ λόγον, τοιοῦτο δὲ ἀνδρόγυ-
 νον ἀποκλείεται ἐκ τῶν ἐντίμων συνοι-
 κίων τῶ Λοιδίνου. Τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔ-
 χει τὸ παράδοξον. Οἱ ὑπηρεταὶ δὲ δὴ-
 νανταὶ νὰ εὕρωσι θέσιν ἐν οἰκονόμῳ,
 εἰάν γνωσθῇ τὴν ὑπηρετήσαν γυναικί-
 α διαγωγῆς ὑπόπτου· μένουσιν ἄεργοι, οἱ

(1) Ἡ παθαρμία τοῦ Ἀγγλοῦ ἤρχιταν ἐ-
 νωρίς. Ἐξ ἑλθόν των εὐρωπαϊκῶν λαῶν οἱ
 Ἀγγλῆς μόνος ἔσταν ἀπὸ τοῦ ἐνάτου αἰῶ-
 νος φιλολογίαν διδασκτικὴν εἰς γλῶσσαν ἐν-
 νοουμένην ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' αὐτοῦ
 οὐλόρη ἐπαρχε λατινιστὶ καὶ ὁ λαὸς εἰς τὰ
 διδικὰ αὐτοῦ ἄμματα πρὸς ἑκκρυστὶν
 ἰδίαν αἰσθημάτων. Ἀλλὰ τῶναντιον ἀπὸ
 τοῦ Ἀλφρέδου βλέπομεν ἀναφρουμένην φι-
 λολογίαν τινὰ ἀγγλοσαξωνικὴν τῆ σκοπείας
 ἐστὶν ἡ ἰδικὴ ἀγῶνη. Ὁ λόγος ἄντις εἰς
 οὐλγους τινὰς λογάδας ἐκτιστοῦθεντας διὰ
 τῆς λατινικῆς καὶ ὁπταίς ἐπαράζοντο πρὸς
 μόρφωσιν ἄλλων τὰξων διδασκτικῶν παρὰ
 τὰ ἴδια καθ, ὅπως δηλονότι διδάσκωνται αὐτῶ
 τῶ ἰδίᾳ.

δὲ κάτοικαι ὁδοῦ τινας, δηλαδὴ σειρᾶς οἰκῶν τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου, ἤθελον μετακινήσει, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἐπέτρεπε ν' ἀποκτήσῃ ἡ σειρὰ κακὸν ὄνομα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σωφροσύνη οἰκοῦσι μόνον ἐν Λονδίῳ, ἀλλ' ἡ ἀταξία καταδικάζεται ἐπὶ τῶν νόμων τῆς κοινῆς γνώμης· ὑπάρχει δὲ ἀποκλειστικὸς εἰς τινὰς ὠρισμένας συνοικίας.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην
πειθαρχία ἐκτελεῖται καὶ ἐπιδρα εἰς τὴν οἰ-
κογενεάν. Ὁ πατὴρ ὅστις ὑπὸ τὴν πί-
στιν τῆς κοινῆς ἐκτέταται τὴν ἐξέ-
τεν ἐπιβάλλει ἐαυτῷ νόμον, ἐνασχεῖ ἐπὶ
τῷ ἰδίῳ τέκνῳ πνεῦμα λογικῆς συν-
επειᾶς καὶ ἐπιβολῆς, ἵνα καταστήσῃ
καὶ τὴν αἰὰν ἱκανὰ ὅπως κρατῶν ἐν-
τὼν καὶ μὴ δρᾶσιν εἰ μὴ ἀπὸ καλῶς
θεωρησῶσι τι ἐπιτρέπεται καὶ τι ἀπα-
γορεύεται αὐταῖς. Διδάσκει αὐτὰς
ὕπὸ τὸν τύπον ἀρχῶν τῆς ἀγωγῆς τῶν
μέλδων ἣν ἡ συνέσις αὐτοῦ καὶ τὸ πα-
τριαν φιλοτρον κρίνουσι καταλληλοῦ-
σιν καὶ ἐγγύσιν σωτηριοῦ τὸ βίον
αὐτῶν ἢ σχολῇ καὶ τᾷ ἡγίᾳ τῶν μα-
θητῶν οὐκισίνοι τῇ αὐτῇ ἐπιδρασεῖ, ἡ
δ' ἐκκλήσις μεταφέρει εἰς τὴν δογμα-
τικὴν αὐτῆς διδασκαλίαν τὰς αὐτὰς
ἀρχὰς τοῦ κοινοῦ καὶ βίου. Ἐν κοι-
νῷ καθ' ἡν ὁ μᾶλλον παράφορος ἀνα-
κάσεται ἢ μανθάνῃ ἐτι τοῦ πρώτου αὐ-
τοῦ συμπερὶν εἶναι νὰ μὴ ἐπιδῶν τὴν
ῥῥῥῥῥ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἀποφεύγῃ τὸ
διαφωρεῖν πρὸς τὴν ἀνάθεκτον δύναμι-
ν ἄλλων θελῶντων, ἡ ὁρησκέα, ὡ-

[illegible]

Περὶ δὲ τοῦ τύπου, ἤτοι περὶ τοῦ ὄργανου δι' οὗ ἐκδηλοῦνται ἡ δημοσία γνώμη, καὶ δι' οὗ σχηματίζεται τὸ γενικὸν φρόνημα, ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ἵνα ἴδῃ ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐστὶ τὸ ἐπιτηρεῖν τὰ προσήκοντα μᾶλλον ἢ τὸ ἐπικρίνειν τὰ μέτρα. Οὕτω φέρ' εἶπεν περὶ τοῦ ζητήματος: τῶν ἡμερομηνιῶν ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἐκπληγῇ τις ἐκ τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς πραχτικότητος δι' ἧς ὁ τύπος ἐν ἀσκέει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ. Ὁ "Ἀγγλοι ἔχουσιν ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν θαυμαστὸν ἐλευθεριότητα ἢν πολλὰκις ἐπιμαρτυροῖ ἄλλοι· παρ' ἐκείνου αὐτοῖς εὐρὺ τὸ δικαίωμα τοῦ συνετακρίζεσθαι μεθ' ἄλλας τὰς φρεσὶς ἀποφασίζουσας ἀδύνατον ἂν παρ' αὐτῶν, διατηροῦσιν αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων, ὅπως ὧν ἐτοίμοι, ὅτι, καὶ ἐν συμφύλλῳ ἀκρούονται τὰς αἰτιάσεις αὐτῶν καὶ τὰς δικαιοσύνας. Ἄλλ' ὁ μόνος ἡ πολιτικὴ αὐτῶν οἰκονομία ὁμοιάζει πρὸς χαλύβδιον λεπίδα. «Ἐργάζεσθαι κατὰ τὰς βίαις δυνάμεις καὶ ἀπολαμβάνειν ἀναλόγως τὴν ἀναγνώσιν» ἐστὶν ἡ τελευταία ἐκφρασις τῶν οἰκονομικῶν τάσεων τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ ἀγγλικὴ σχολὴ ἀπώτερον ἐστὶ χωρὸς ἀποφαινεταί· σχεδὸν τὸ «ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὅσον ὑπὲρ πάντων». Ἐσχάτως ἐστὶν προκειμένον περὶ τῆς ἀπεργίας τῶν γεωργῶν καὶ τῆς συστάσεως τῶν μισθωτῶν (Farmiers) ἡ Pall-Mall ἐφημερίς· «Φυρὸν Μιγόν»· ἔξερράζετο περὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν

πρώτων οὕτως: «λένε προκαλείται κατά τῆς ὑποθέσεως ταύτης περί δικαιοσύνης ἡ ἀδικίας». Ἐκαστος ὑπερήρτισσε δι' αὐτοὺς συμφέροντα. Ἐάν οἱ γεωργοὶ ἠτήρησαν, τοῦτο προσήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι κακῶς ἐξετίμησαν τὰς ἰδίας δυνάμεις· αὐτοὶς ἀνῆλθε ἡ κινήσις καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἐντεύθην ἀφέλεια».

Ἐννοεῖται ὅτι λαοὶ ἀδελφεὲς τῆς ἀγωγῆς καὶ πᾶν ἐλαττήρουν τῆς Ἀγγλίας σκανδαλίζοντες ἐκ τῆς τοιαύτης γλώσσῃ. Εἰς πνευματικὰ ἀνίκα ἐκτιμῶσι περ πάντων τὰς ἀγαθὰς προθέσεις καὶ κλίνουν εἰς τὸ συλλογίζεσθαι διὰ τοῦ πρέπει καὶ διὰ νομικῶν ἀξιωματικῶν, ἡ τραχέα αὕτη πολιτικὴ οικονομία

φαίνεται ἀπλοῦστατα ὅτι ἀντιφύει τῷ ἐγωϊσμῷ εἰς βαθμὸν νόμου. Ἀλλ' ἀποστηρικτὸν τὸ ἀποτελεσμα ὅπερ τοῦ θεοῦ διδάσκει, ἀναμφιβόλως θέλει παραγάγει, θέλοντες ἡμεῖς ἀντιφύγει εὐθύς, δὲ περιλαμβάνει ψαύτως ἡλικίαν διδασκτικωτάτην. Δὲν ἀρνεῖται τὸ δι- καίωμα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκηρύττει τὸ ἀναποδραστον. Δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἔσχατον ἐνδοφρεσῶτα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς ἰδίας συνεδρισεως Ἰα ἡ ἐπιεικής καὶ γενναῖον, ἀλλὰ μόνον δὲν ἐπιτρέπει ὅπως ἡ ἰδέα ἡμῶν περὶ τοῦ εὐδαιμονίου εἶναι, ἀποκηρύττει τὸ δι- δασκτικόν.

Η ἐθνικὴ αὕτη μηδὲν ἄλλο προσέβλου-
σα τὴν ἀρχήν, ὅτι πολλὰ ζητηρήσαν-
ται ἀπὸ τοῦ πολλὰ λαβόντος, ἀναγο-
ρίζει τὸ πραγματικὸν ὅτι ὁ κόσμος ἐστὶ
πεδὶν μάχης, ἐνθα διαμάχονται συμ-
φερόντα ἀντίθετα. Ὅπως δὲ ποτὶς
τοιαύτης πολεμικῆς τῶν ἐφημερίδων
ἐθίζει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀνδρὶκὴν
χαρακτὴρα. Ἐντεθεν οὐχ ἥττον δὲν
λησμονεῖσιν οἱ Ἀγγλοὶ τὸς οὐδὲν
πρόκειται ἀνὰ ῥητορῶσιν περὶ τοῦ
καθ' ἑκαστὸν τῶν πλησίων αὐτῶν, ἢ
περὶ τὸν τί ὄφειλεν ἡ πολιτεία
πράξῃ ὑπὲρ αὐτῶν, διὴ ἡ ἀποστολὴ
τῶν ἐστὶ τὸ προβλέπειν τὰ ἀνασφύ-
ριαι, καὶ τὸ ἔχειν πεποιθὲν εἰς ἐαυ-
τὸν, τὸ τέλος, ἕκαστος ὅπως θροῦται
τὴν ὑπερασπίαν τὰ ἴδια δικαιώματα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κοινω-
νίας, ὅπως θροῦται ὥστανται καὶ μέ-
ληται ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀναγκῶν ῥη-
τικῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εὐθύτητος.

Δύναται τις νὰ παρατείνῃ ἐν τῇ
προαίματι περὶ ῥητικῆς πειθαρχίας
ἀναλύσει καὶ μέχρι τῶν μαλίστα με-
μικρυσμένων ἀπὸ τῆς πολιτείας χώ-
ρων τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Αἰσθητικῇ,
κριτικῇ ῥητορικῇ, ὁ ῥόπος τοῦ γράφει
καὶ τοῦ ἐκτιμᾷ τὴν ἀγαθὴν τῶν ἱστο-
ρικοῶν προσώπων, σὺγκλησις τῶν
μελεονητικῶν πράξεων καὶ μικρο-
βιογραφίαι ἡμερησίου, τὸ πᾶν ἐστὶ νο-
μοθετικὸν καὶ κριτικόν, τὸ πᾶν κατέ-
γεται ὑπὸ τῆς ἀσχολίας περὶ τὴν
ἐναχῆτησιν τοῦ δημοσίου καὶ νόμου, ὅ-
στις πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοὺς πάν-
τας, καὶ τὴν ἀπαίτησιν ἡμετέρας πα-
ραβιάζῃ αὐτὸν. Οὗτω δὲ ὁ Ἀγγλος
ἐκδιώκτοισιν ἔχηται ἡ γενετικὴ ἰδιο-
τυχίασιν ἐστὶν ἡναγκασμένους νὰ
τείνῃ νομοθετικὴ αὐτοῖς ἑαυτοῦ. Ἀλλ' ὁ
ἄλλος πέφ' εἰπ' ἐν, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν
ἀλλότρων γενναίαν σκοπὴν, βασιανίει
ὑπὸ τῶν πρῶτων τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὅπως
ἐπινοήσῃ, ἐν τῇ χρήσιν πρὸς ἐπιτυχίαν
τοῦ, αὐτοῦ τίς προνοεῖ ὅς ἄριστος. Ἐν
μετέωρῳ λόγῳ τύπεται, ἐν τῇ πρᾶξι
κατὰ τὴν φύσιν καὶ τῇ τῶν ἄλλων θε-
λήσει δύναται νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ ἡ νὰ
τοῦ ἀπαγορεύσῃ. Ἄλλα δὲ εἶναι τοῦ
αὐτοῦ ἡ σειρά τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἀγγλοῦ.
Καὶ μετ' ἔλθῃ τὴν μεταειροσπύην
αὐτοῦ καὶ τὸν ἐνωτισμὸν οὐδέποτε ἐ-
πιλανθάνεται, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ὑπάρχει τι
ἐπαρχαφόν ἐπιτακτικὸς τοὺς ῥους οἷς
ἀρεταί νὰ ὑποκύψῃ, ὅπως ἀποφύγῃ
τοῦ ἀσπαστοῦ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ποθομένου.

II EN HEIPAIEI BIOMHXANIA.

Ἡ πρό τιτων ἑτῶν ἐν διαφόροις τῆς Ἑλλάδος πόλεσι καὶ ἰδίᾳ ἐν Περσείᾳ ἀνακρίνεται πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς τέχνας πρὸδος ὅσημέραι ἐπαυξάνει τὰ ἐξ εὐάστια ἀποτελέσματα τοιαύτη πρὸς τὸν πολιτισμὸν τάσως εὐκόλως καταδεικνύονται ὑπὸ τῶν ἐν βραχεὶ χρονικῷ διαστήματι ἰδρυθέντων ἀξίων λόγου βιομηχανικῶν ἐργαστησίων.

Ἡ ἐπικρατεσττέρα καὶ σπουδαιότερῃ ἐν τῇ τῶπῳ τούτῳ βιομηχανία ἐστὶν ἡ κλωστοῦχος τοῦ βάμβακος· γὰρ διὸ ἐλληνικὸν βάμβακα εἰς ὧρατον καὶ λευκὸν νῆμα μεταποιεῖται κατὰ δασυτάτους, δόκιμους καὶ μετὰ πολλῆς τῆς χραιστροπότητος ἐργαζομένους τινὰς δὲ τούτων διακρινόμενα ἐπὶ παραγωγῇ ἁρίστης, ὡς ἐκλεκτῆς ποιότητος, νημάτων, ἔχουσιν, ὧν ἡλικία πλείονες τῶν ἄλλων παραγγέλαι, καὶ ἀναγκάζονται ὥς ἐκ τούτου νὰ ἐργάζωνται ἐξαιρετικῶς ἐνίοτε καὶ κατὰ τὰς κυριακάς καὶ λοιπὰς ἑορτάς. Ἡ κατὰ τὸ ἕρος ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπικρατοῦσα ἐμπορικὴ ἀπαιτεῖς, δὲ ἐπηρεάζει ἐφ' ὅσον τῶπῳ πολὺ καὶ νὰ ἐργαστάσι, οὐδὲ καταφέρει τοὺς ἐγὼ στασιάζους τούτους δὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὅσον αἱ ἀποθίκαι τῶν ἡπείρων πληθεῖς, οὐδέμα δὲ πράξεις ἐγένετο, καὶ ὥς ἐκ τούτου αἱ καταστηματαχοὶ στενοχωρούμενοι καὶ φοβούμενοι περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀναγκάζονται νὰ συσπείκωνται περὶ τοῦ πρακτοῦ ἐντυχῶς ἑσπείτου ἡ κατὰ τὸ ἄνεον καὶ

ρεκαταβήκη νημάτων δὲν ἦτο τόση μεγάλη, οὐδὲν δὲ παράπουν ἡρώδης ἐν μέρους τῶν ἐργαστασιάρχων διὰ τὴν μὴ ἐξουσίαν τοῦ προλόγου τῆς βιομηχανίας των ἀποδοτῆν δὲ τοῦτο εἰς τὴν ὀλιγοτέραν τὴν περὶ τὰς ἀγομαστῶν καὶ ἐμπορικῆν ἀπορίαν, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν μεγαλειτέραν καὶ τεχνολογικὴν τῶν ἑλληνικῶν νημάτων, ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Ἀνατολῇ εἶναι, καθ' ἃ λέγονται, τὰ ἑλληνικὰ νηματα προβλεῖται ἀρχαίοντα. (1) Πολλοὶ τῶν ἐργαστασιάρχων ἐπέζητειναν τὰς ἐργασίας των διὰ προσθήκης πλειοτέρων μηχανῶν, τινεὶ δὲ τούτων προβλέποντες τὴν πολλαπλασιαστικὴν τὴν νηματοποιεῖαν, καὶ τὸν συναγαγόμενον φοβούμενοι ἤρξαντο πρὸ πολλοῦ ἀπεκρίνεσθαι περὶ ρίψεως μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐργαστασίου των καὶ προσθήκης ὑφαντικῶν τμήματων· διότι διατεινόμενοι πολλοὶ μετὰ πεπλοῦσθαι, οὗτοι δ' ἐν Περικλεῖ κλωστήρια μετὰ των ἐν Πάτραις, Σύρῳ, Χαλκιδί, Στυλίδι καὶ Λεβαδείᾳ νηματοποιεῖαν ἔπαυον καὶ δι' αὐτὰ πλεονάζοντες διὰ τὴν ἐν τῷ ἑσσητικῷ τῆς Ἑλλάδος καταστάσει. Φησὶ δὲ τινες ὅτι ἡ ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν μετὰ οὐ πολλὴ ἀρχομένη ὑφαντικὴ βιομηχανία, ἡ αἰετοῦ τὴν κλωστικὴν παρακολοβοῦσα, ἔσται τὰ μέγιστα ἐπιφάνεια. Ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι τὴν δ' ἀτίμου ὑφαντικὴν ἐκείνην εἶναι ο. Σαμψόπουλος μεγαλύνουτος, δυνάει πρὸ δύο περὶ τοῦ εἰῶνος συλλαβῶν τὴν ιδεάν τοιαύτης ἐπαυρῶν καὶ κομπορέως ἐπιχειρήσεως καὶ συνεταιριστικῆς μετὰ τριῶν ἄλλων κεφαλαιούχων, προσῆλ μετὰ θάρρους εἰς τὴν σύστασιν ὑφαντικῶν, τοῦ ὅπου αἱ κλωστικαὶ καὶ ὑφαντικαὶ μηχαναὶ μετὰ τῇ ἀπομνημονικῇ, ἀπομολοῦσθαι καὶ λοιπὰν παραπομπὰν αὐτῶν πρὸ τριῶν πεπλοῦ μνησὶν ἐξ Ἀγγλίας μετακομίσθησαν ἡ δὲ τοποθέσεις καὶ κατάταξις αὐτῶν προβλεπόμενα μετὰ πολλῆς τῆς δραστηριότητος· ἐλθόμενα εἰς μετὰ παρέρχουσιν δύο ἢ τριῶν τοῦ πολυμνησὶν τὸ ἐν λόγῳ ἀξιοσημειώτων ἐργαστασίων ἔσται καθ' ἃ ἐπαινοῦν ὅπου ἀρξάται πρὸ ἐναγασμῶν ῥιπῶν

Τὸ ἐξ ὧν τὸν τοῦτο ποιεῖται ἐκ κλω-
τῆρος καὶ γυναικῶν περὶ τὰς πέντε χιλι-
άδας καὶ ἑκατὸν τριάντων ἐκαστοῦ
τῶν δὲ καὶ καὶ πενήντης δὲ τὰ πρὸς κοινὴν
ἐργίην βαλὼντες ὑφάματα, τὰ κοινὰ
ἐμμερίσματα παντὶ ἀποκαλούμενα, ὡς μα-
ζὶνὰ κατανάλωσις γίνεται ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι καὶ Τουρκίᾳ. Ἡ παραγωγή αὐτοῦ
πολλογίζεται εἰς 150 περίπου τεμάχια
τόπιον ὑφάσματος καὶ ἡμέραν οὐδεμίαν
δὲ ὑπάρχει ἐμμερίσματα, οὐδὲ ἐπιτυχία τῆς
παραγωγῆς ταύτης εἶναι ἐκ τῶν προ-
τέρων βεβαία, καὶ διὰ μετ' ὀλίγον καὶ ἄλ-
λὰ δὲ αὐστηρίαν ὑφάντημα. Εἶδε δὲ τὸ
παράδειγμα τοῦ κ. Σκαρμπούλου να μὴ
κλιθεῖται καὶ ἄλλοι κεραυνοὶ καὶ ἐπι-
τερεῖται ἐπιπλέοντες ἐν Ἑλλάδι νέους
ἐκλάους βιομηχανίας. Τὰ ὑπάρχοντα ἐν-
αυτῇ βιομηχανικῇ ἐργασίᾳ καὶ αὐτοῖς
φραγμοῖς αὐτῶν πηρὶ πολλὰς ὥρε-
μας, καὶ τὸν τόπον εὐεργετοῦσι προσέ-
οντα πόρον ζωῆς καὶ ἐργασίας εἰς πολλὰς
εργασίας οἰκονομίας ἀναχθεῖν οὐκ ἐστὶ
τὴν ἄριαν καὶ τὴν κακοῦσαν. Πολλοὶ
ἐμποδίζονται καὶ ἐπιπλέοντες βιομηχανικῇ ἐπι-
τερεῖται δυνάμει να εἰσέλθωσιν εἰς τὴν
ἐργασίαν, μὴ δὲ τούτων εἶναι καὶ ἡ κα-
τεργασία τῶν μαλλίων, ὡς τοῦτο, εἰδὼν
ὁλοτερ ἐντέθεν καὶ περὶ τὰ βιομηχανικὰ
ἐπιτερεῖται κατέδειξε διὰ τῆς ἑξῆς ἔργων
ἐν τῇ «Νεολόγῳ» τὰ ἔργα ὑπάρχοντι
καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰς ποιότητος ἐν Ἑλλάδι
καὶ Τουρκίᾳ, ἡ δὲ μεταπολεμικὴ αὐτῶν
ἐργασία χονδρὰ, κλινικὴ ἐκπαιδεύματα καὶ
καὶ τὰς χρεώδην μεγάλαις τὰ παράχρη ὥρε-
μας τοῖς ἐπιτερεῖται τοιαύτην βιομη-
χανίαν.

Η μετὰ τὴν βυθικωκυλωτικὴν, δευτέ-
 ραν κατέχουσαν θέσιν ἐν τῷ πορφυρεῶν βιο-
 ρηχανῇ εἶναι ἡ διὰ τὸν ἀποκλινόμενον με-
 ταπολλῆς τοῦ αἵτου εἰς ἄλευρα· ἅπαντες
 εἰς ἀποκλινόμενους ἐργάζονται ἐπιμερωδῶς· νόες
 δὲ ἀναγερταὶ ἀποκλινόμεναι· τινὲς δὲ τοῦτων
 οὐκ ἐκ τῶν πολλῶν ἐργασιῶν των ἀλβέουσιν
 οὐχ ὑπερβολῇ. Οἱ Εὐρώπειοι χαρακτηρίζοντες
 τοὺς Ἕλληνας οὗς ἀπλοῦστον, δὲν ἔχουσιν
 ἰδικὸν διότι εἰς διατὰ μέρη τοῦ κόσμου,
 ποιοῦν βιοηρηχανίαν ὑπάρχει, καὶ αὖτε καὶ
 εἰς ἐργασίαις ἡμέραις εἰς κανονισμῶν καὶ
 ὑπομνημάτων παρ' ἡμῶν διακτ· τοῦ ἐκέναντο
 ὑπομνημάτων. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῶν Βασιλέων
 κανονίζονται αἱ ἐργασίαις ἡμέραι καὶ ὥραι.
 ἐν ἡδὲν ἔστιται ἀρα καλὸν καὶ παρ' ἡμῶν
 εἰς εὐχρηστο τοῦ μέτρον τοῦτο·

Ἐπειτα ἐν τῷ τόπῳ ἡλὼν σπουδαία βιο-
 μηχανία εἶναι ἡ σιδηρορυχία, ἥτις πολ-
 λὰς παρήγαγε καὶ παρέρχεται εἰσὶν εὐκόλως
 εἰς τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ ἐν γέ-
 νει γυφτάρων καὶ βιμηχανίων. Δύο αξιο-
 σμηνεῖα σιδηρορυχικά ἐργαστάσια μετὰ

(1) Σ. Σ. Ν. Τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ
 ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ ἔμελλε καὶ ἡμεῖς ἐνταύ-
 θα μαρτυρεῖν, καθότι, οἱ εἰρημονεῖς ἄνδρες τῆς
 ἁγίας βασιλικῆς ἐκκλησίας, τὰ ἑλληνικά ἡμέλια πα-
 ρέχοντα οὐ μόνον ἐπιτενοῦν ἀνταγωνίζονται πρὸς
 τὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἤρπαιον ἤδη καὶ προτι-
 μωμενὰ ἐκείνων.

καλῶς κατηρηγμένων χυτρίων ὑπάρχον
σιν ἐνταῦθα. Τὸ ὑπὸ τοῦ Σκότιου κ. Τζῶν
Μὴν Δουλάλ, ὅπου ἐρχάμεθα ἐπιστηθὶ καὶ
ἐτελειοποιήθη διὰ προσθήκης νέων μηχαν-
ῶν καὶ ἐργαλείων, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βε-
σιλειάδου διευθυνόμενον, ὅπου τὸ ἐρχάμεθα
πρὸς πολλὰν ἐπὶ τὴν παρῶν πολλὰς
τῶ τόπου εὐκολίας. Τὰ δύο ταῦτα μηχαν-
ουργεῖα κατασκευάζουσιν ἄμνημοναξάς,
ἱερολῶβητες, πιστήρια, μηχανήματα διὰ
μεταλλευτικὰς ἐργασίας, ἐργαλεῖα δι' ἐ-
μπορεύματα καὶ ὑδρομύλους, καθώς καὶ παν-
τὸς τοῦ εἶδους γεωργικῶν, ὑδροπυλκικῶν καὶ ἄ-
λλου εἶδους ἐργαλείων.

Ἐκ τῶν ἐπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι βουλευ-
τῶν ἀνὴρ ἐπιχειροῦντι, ἡ μόνη ἥτις διε-
δείκνυεν ἐντέλει σπουδαία μεγάλαις ἐπιτυχέ-
σι καὶ προόδῳ, εἶναι ἡ βουλευτική. Δύο ἐν τῇ
πόλει ἡμεν συνειστήσαντο βουλευτικῶς, καὶ
τοῦ μὲν πρώτου μετὰ ἐξέστητον περίουτο ἰσ-
χυρά, ἔπειτα τὰς ἐρατάς του, τοῦ δὲ
δευτερουμένου μετὰ τὴν ἐνδοξὴν τὸν ἰσχυ-
ρὸν τοῦ διεκόρου αὐτῆς ἐνεκα φθορὰς ἐ-
παυματοῦσι ἐς τοὺς κλεινούς. Ἡ ἀπο-
τυχία τοῦ μὲν πρώτου ἀποδίδεται πρὸ πάντων
ἐς τὴν κακὴν διεύθυνσιν, τῆς δευτερουμέ-
νης ἀπαιτουμένης πέρας, ἰκαδότητος καὶ
ἰδικότητος συντέλεσι τὰ μέγιστα ἐς τὴν
ἀποτυχίαν τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ δεύτερου ἐλ-
πίσεται, ὅτι μετ' οὗ πολὺ θ' ἀναλήξει τὰς
ἐρατάς του ἐπιτυχίας, διότι καὶ παρ' ἐ-
κείνην διευθεθὲν καὶ ἡ καταναλωτικῶν
ὧν βέλων διαπράττει, τῶν ἀποκλειστικῶς
παρ' αὐτοῦ κατασκευαζομένων, εἶναι
εὐχέλῃ.

Βεῖτος τῶν ἀνωτέρων μηχανοευσθεῖων
ποιητικῶν τῆς πόλεως· ἥμων εἶναι καὶ ἡ
καρβελιοποσιτεῖ ἡ βερμυχλὴ αὐτῆς κα-
πρωτον εἰσπράττει ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ
Δημητριάδου, παρὶθεν ἐρχομένη· διὰ
κατὰ ἐπιτυχίαν δὲ ἀπαρχομένη ἐκτελε-
τοῦτος· καρβελιοῦν. Τὸ πρὸ ἐνός ἑ-
σους καὶ πέντεκα ῥαφίμων τῶν ἐργασί-
ων ἀποκρινόμενον καρβελιοῦντοισιν ἰσχύ-
εται δραστηρίως, ἔχον πλείους ὅσας πα-
ραγγελλὰ διὰ τὸ ἑσπερίων τῆς ΒΑΛΛ-
εως, ἐνθα μεγάλῃ κατὰκλίωσιν καρβε-
λίων γίνονται· καὶ δὲ τὸ πληροποιεῖται,
καὶ ὁ ἰσχυρὸς αὐτῶν ἀποκρινόμενος
ὅτι ἐκτελετὴν τὰς ἐργασίας του διὰ
προσθήκην καὶ ἐρχομένης. Ἡ τε-
λευταία δ' ἐν τῇ πόλει ἥμων εἰσπράττει
ποιητικῶν εἶναι ἡ γυμνοπλαστικῇ, ἥτις
ἀμέστω ἐκτελεθῆς λογίζεται. Τὸ ὑπὸ
καρβελίων κεραυλοῦσιν συστηνῆν ἡ
ἐκτελεστικὸν ἐργασίον, οὐ μικρὰς ἀ-
παιτήσεις διατελεῖται κατὰ τὴν ἐξορὴν τῶν
ἐργασιῶν του· αἱ μεγαλύτεραι δὲ δυστα-
κτὰ προέχουσιν κυρίως ἕνεκα τῆς τοῦ ἀρ-
τιτεχνίου ἀναγκαστικῶς πρὸς προτομὴν
αὐτῆς πρὸς τελειοποίησιν τῶν προφί-
λων καὶ διαρρύθων ἄλλων δοχείων καὶ ἡ
ἐκ τῶν ἀπαιτούμενης ἑξήκει (βαρυνόμενα)
μετὰ ἀπαιτηθειμένων δὲ δοκιμαῶν καὶ ἀπο-
τυχίας, εἰστέτιν ἡ ἀποπειρήθῃ ὧ· αἰτίως
τῆς ἀποτυχίας, ὁ ἀγέλλως ἐρχομένης καὶ
ἐκτελεστικῆς δ' ἄλλου ἰκανοῦτον καὶ
παρακαίμεν τοῖς Ἄγγελλας ἀγγοπλήτους,
οἷς ἀπ' ἐρχομένης μέστωσιν κατ' ὁρισμὸν ὅτι
προκαίτορος του ἐπὶ μῆνης ὁλοκληρῶν
ἐκτελεστικῶν ἐργασίῶν ἀπὸ ἐπὶτυχίαν ὅσων
αὐτῶν εὐτυχῶς ἐκτελεῖται πάσης δυσκολίας,
καὶ ἐξέλλογον τοῦτο καὶ σπουδαῖον βολὴν
ἐκτελεῖτον ἐργασίον ἥσκατο τῶν ἐργασιῶν
του μετὰ πλείων τῆς δραστηριότητος, τὰ
παραμύθια ἐργα εἶναι ἀρίστης ποιότη-
τος καὶ ἐκτελετὰ τῶν εὐρυτεκνῶν.

ἐκ τῶν ἀντικρίων ἀριθμητικῶς καταφα-
 τὰ καὶ ἡ πόσις τὴν βιομηχανίαν· ὅτι κα-
 τὰ τοὺς πόλεις τῶν ἡσίων ἡ δὲ βιομη-
 χανικὴ αὕτη ἀνάπτυξις καὶ ἐνταῦθα ἡ
 λει εἰσὶν μεγαλειότερα καὶ εἰς τὰς ἄλλας
 πόλεις· Ἐλλὰς πόλεις θὰ ἐπεξετείνετο, ἡ
 κατὰ καιροῦ· κυβερνητικὴ ἀπερίφρα-
 στὴ καὶ φροντιστοὶ περὶ βιολογικῶς τῆς
 βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν ἐν γένει. Ἀλλ’
 ἐκ τῆς ποτε τῶν κατὰ καιροῦ· ὑποφω-
 ρεῖ τὸν κόπον να κατέλθῃ εἰς Πειραιᾶ
 ἐπισκεπτόμενος τὰ διάφορα βιομηχα-
 καὶ ἐργαστήρια να ἐξετάσῃ καὶ σαφὲρ
 τὴν πρόφω· ἡ κυβερνητικὴ δύναμις να συν-
 λίσῃ πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐπιύψωσιν τῆς
 σπερμάνων· ἐπὶ τοῦ διατελοῦτος βιομηχα-
 εἰς ἡσίων· ὅ μόνον τοῦτο οὐδεὶς ποτε
 ἐν ὑποφωρῇ ἐπρεῖεν, ἀλλ’ ἐξ ἐναντίας
 αὐτοὶ ἐπ’ ἐνυληθμένα ἐγένοντο τῇ κυβερ-
 νήσει παραστάται περὶ τῶν περιμειλλο-
 νούντων τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἐπιμελοῦν-
 τῶν τῶν οὐδεὶς ἐξ ἑωκιν ἀκράσιν
 ποδεῖς δὲ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων ἡ-
 ὅταν ὅτο εἶναι καὶ ἄλλοτε ἀνεβρίσκον· τὴν
 κλειθεὶ τῶν ἀπλουστερῶν μέσων συγκοι-
 νῶν παρυσιαζόμενῃ συχνότατα δυσχε-
 λῶν περὶ τὴν ἀποστολὴν ἐν τῷ ἐπο-
 ρικῷ τῆς Ἑλλάδος βιομηχανίαν προῖ-
 κα καὶ ἐπιμερημάτων, δυσχερῶς καλλι-
 στα θεραπευομένην, ἂν ἡ κυβερνητικὴ, ἥς ἐ-
 πὶ τὴν ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν καὶ ἐπιμετῶν
 ἀρῶν, ὑπερῶν τὴν ἑλληνικὴν ἀπομ-
 λικὴν ἐπαίρειν καὶ ἐπ’ ἑατοῦν ὁσάκις
 ἔρον ἀπὲς δεκαπενθήμερον ἀναχωρεῖ διὰ
 τὴν Πελοπόννησον ἀπομειλλοῦν. — Ἐκ τῆς
 ἀσφαλείας δὲ ταύτης καὶ πρὸς τὴν ἀπομ-

χανίν ἀδιαφορεῖς τῆς κυβερνήσεως, μα-
 γάλους τὸ ἔθνος ζημιούται· διότι ἂν οἱ ἐν
 τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενεῖς ἐξέλεον τὴν ἑλλη-
 νικὴν κυβερνήσιν πατριώκας· περὶ τῆς εὐπ-
 νερίας καὶ ἰσχυρῆς τοῦ τόπου ἀναπτύξας
 λαμπρύνοντα, ἀθροῖα καὶ προθύμως ἐγκα-
 ταλιπνέοντες ψυχὰς καὶ οὐ χυθώδεις
 ψυχὰς θ' ἀποκρίνοντο ἐν Ἑλλάδι· εἰσά-
 γόντες διαφόρους κλάδους βιομηχανίας καὶ
 πολλὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ τόπου ἐπιχειροῦντες
 πειθεῖσθαι, εἰς ὅν μεγάλαι ὥφελαι θὰ
 προκύψαι τῇ πατρίδι ἡμῶν.

Ε. Πιρραϊ, Οκτώβριος 1874.
Y.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.
—
Ο ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΟΝΩΝ ΚΑΙ
Η ΙΣΠΑΝΙΑ.
Υπὸ τὸν τίτλον τούτων ὁ «Νέος Ἐ-
σθέρως Τύπος» ὑπὸ ἡμερημίαν 19
αὐγούστου κατεχώρισε τὸ ἐπόμενον κύ-
ριον ἄρθρον.

Προ δὲ λόγων ἡμεῶν ὁ δὸν Κάρλος ἐποίη-
 σεν τινες διουμῶν, οἷνας ἀρεῖας
 καὶ ὀλίγων θάλλους συνετέλει εἰς τὴν πα-
 ραίαν ἐπὶ δὸν τῆς τάξεως ἐν Ἰσπανίᾳ. Ὁ
 αὐτὸς δὲ Πάριος καὶ ὁ κόμης τῆς Κιζέ-
 ρας διαβήσαντες συναγματούχῃ, οἱ δὲ
 ἄλλοις Βάρη καὶ Βάρη λοχγοὶ τοῦ Ἰσ-
 πανοῦ ἐν τῷ κληρικῷ στρατῷ. Οἱ ἐν
 ἀφῇ βαλὼν ἐλυθίσθησαν, διότι οἱ
 ἴσπαροι οὗτοι βορβονίδαι· πρίγκιπες δὲν
 ἐκβλήσαντες ἡμέας, στρατηγὸν καθόντα τότε
 ἐκθυσσάτωρ ἤθελον εἰσθῆναι ἢ ἑλπίς τῆς ταχυ-
 ροῦρας καταπαύσεως τοῦ ἱερυλλίου πολυμῆ-
 ρως ποτ' ἂν ἦ, αὐτὸ τοῦ γεροντοῦ δι' ἀπο-
 στασίαν ἢ πένη ἡμεῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν
 αὐτοῦ δὸν Κάρλου ὕπερ τοῦ τῆσπαρος πρίγκι-
 πος τοῦ αὐτοῦ τὸν Βουρβονοῦ, εἶναι ἱεροῦ
 οὐκ ἀποδοῖον. Μίχον τοῦδε οἱ νεαροὶ οὗτοι
 γενεῖ, κύριοι ἐμειλίχους ποικιλοτρόπως
 ἐν Ἰσπανίᾳ διδοξαζέμενοι καὶ νῦν
 οἱ τέλους ἐβούλησαν πρὸς αὐτὰ μετὰ πα-
 ράλλας ὁπλῶν, ἐνδιαφέροντος ἐκείνων
 ἡ ἀλλοδαπότης· καὶ ἐν οἷς οὐδὲν ἔχοντες δι-
 ατάξαι τὴν ἑαυτῶν ἰδίαν ἐκείνων ἐκείνων
 αὐτῶν ἔστι πορρωῶς· ἐσχάτη προσδοκί-
 αλημ ὅλην δὲ οἱ διατάξαι· τὸ μόνον
 οἱ ἰδιωτῶν τιμωρίαν πενταχοῦ δι' αὐ-
 τῶν. Καὶ ἐὰν δὲ οἱ τῆσπαρος εἴνεοι, εὐ-
 νοίᾳ βλαστοὶ ὥς ἐκ τῆς ὕψους αὐτῶν
 καταγωγῆς νομίζοντες ἐκείνους ἐξερρημένους
 τὸ νόμον, ἀλλ' ὅλους σπιδρὸς κατήγορος
 αὐτῶν εὐκταῖα κείνους· ἢ δημοσίᾳ γνώ-
 μῃ, ἐκροχμένη διὰ τοῦ ἐλευθέρου τίμῃ

Εν τῶν πεισχωρῶν ἐλευθέρων περιγεγραμμένων καὶ τῶν Καζάρων γεννηθῆναι τῷ 1841 συγγένῃ πρὸ ἐξέτασις μετὰ τῆς κατὰ τὴν Τραπεζὴν καὶ ἔχει τρεῖς υἱούς· ὁ ἑλδερὸς αὐτοῦ κόμης· Βάφρ γεννηθεὶς τῷ 1852 εἶναι εὐεὶ ἀγῶμος· Ο κόμης τῆς κατὰ τὸν Ρωσὸς ἐγεννήθη τῷ 1848, συγγένῃς δὲ τῷ 1869 τὴν Μελίαν Πικρὰν καὶ Γράτσιαν, θυγατέρας τοῦ βασιλέως· Φωρ-ἀνδρὸς δὲ τῆς Νικητοῦρας, ἔχει υἱατοὺς καὶ τέκνα· ὁ δὲ ἑωτερος τοῦτο ὁ ἑλδερὸς γεννήθη τῷ 1851 καὶ διατελεῖ ἀγῶμος· ὡς οὗτοι συγγένῃσιν οὗτοι ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐξαιρετικοὶ διὰ τοῦ κόστους· Καζάρων· ἀφικνούμενοι 33 ἐπὶ, πρὸς, ἄλλους δὲ αὐτὸς ἐν φόρῳ· ἐλευθερικὴ περίπτωσις ἐν τῷ ἐγκληματικῷ τῶν τὴν ἄπειρον νεώτερη. Ἡδυνάτω αὐτῶς· διὰ τὴν ἡρῆν ὅτι ὅντι ἐν τῷ περὶ οὗτο ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ· εἶχον ἰδέαν περὶ πρῶτος, διὰ διὰ τὸν λαμβάνον· τὰ ὅλα ἐν ἐμφυλίῳ πολέμῳ καθὼς τὰ πᾶν ἐπιβουλήν· αὐτὸς ἐγενεὶ· καὶ ἐν ταῖς ἰδέαις αὐτῶν αὐθιγέρων· ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς περὶ τῆς ἐλευθερίας· τὸν δὲ ἐν Ἰστανίᾳ ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς οἰκογενεῖας, ὅτι οὐδὲν προτινῶν· δὲ· καὶ ἐν ἰστανίᾳ καὶ συγγένῃς· ἰστανί· ἐν τῷ πρῶτῳ.

[illegible]

ἡ νύκτα τῆς παρελθούσης κυριακῆς
 ἔξωθεν τῆς Παιδείας τοῦ ἀναιμίου
 τοῦ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενου αἵτου καὶ
 οὐ».

ὁ τῶς ἐν Παιδείᾳ ἐπιστάτου τοῦ
 λόγου κ. Ν. Σ. Βαριάδου ἐγκατα-
 σὶ ἐν Ἀδελφότητι, ἡ ἐν τῇ θρησκείᾳ
 ἐπιστάταις τῆς ἐφημερίδος ἀνετίθηεν εἰς
 τὴν Γεωργίου Μπέζην, εἰς δὲ παρκα-
 ταίει ν' ἀπευθύνωνται πάντες οἱ ἔχοντες
 ἐν ἐν Παιδείᾳ καὶ εἰς αὐτὸν ν' ἀ-
 πορίαι τῆς συνδρομῆς των.

ἡ χριστιανιστὴς τῷ τε κ. Ν. Σ. Βαριά-
 δῳ τὴν μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτοῦ κατα-
 στασὶν μέμνηται ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδος
 ἐπὶ τῷ κ. Γ. Μπέζῃ δι' ἣν καὶ οὗτος ἐ-
 λήξατο προθυμίαν εἰς τὸ ν' ἀναλάβῃ τὴν
 ἐπιστασίαν, ἀγγέλλομεν, ὅτι τὴν ἐν Ἀδελ-
 φότητι ἐπιστάταις τῆς ἐφημερίδος ἀνέλαβεν
 ὁ κ. Ν. Σ. Βαριάδης.

Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΑΣ.
 ΤΩΝ ΤΟΚΟΤΑΦΩΝ.

ἡ συκοφαντῶν τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν
 λείπειται μίσην εἰς ἐπίτευξιν τοῦ εὐγα-
 ρίου σκοποῦ ἐνίοτε μάλιστα οἱ ἀ-
 νήτοι ἐν τῇ προθυμίᾳ αὐτῶν προβαί-
 νει εἰς τοσοῦτον, ὥστε χαίρειν ἑάντες
 λογιχὴν καὶ νοῦν καὶ πάσαν κρίσιν, πε-
 ρείπονται εἰς συκοφαντίας, ἃς δὲν ἡτο-
 κῆτον ν' ἀνέβρῃ οὐδ' αὐτὴ ἡ φαντασία τοῦ
 γραφέως τῆς Μαχαβάρτης. Εἰς ἐκ τῶν
 αὐτῶν πόντων πλὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκ Βαλ-
 κανίου δῆθεν ἐπιστέλλουν εἰς τὸν Ἀνα-
 κτὸν Κῆρυκα» μακρὰν διατριβὴν καλῶ-
 σάν τε ἀπαρκαλίσαντες τῆς ἐλληνικῆς ἐ-
 μμπορίας ἐκείνῃ λιμένι ἀποκρίαι καὶ
 ἐμπόρων, τοῖς ἀποκλειστικῶς σχεδι-
 στὰς Ἑλλήνας ὑπεκκομίζοντας, χαρακτη-
 ρίζοντες ὡςτούτας τοκογλύφους καὶ ἡ-
 γουμένους ἀναιμίου ἀποδείκνυσιν ἐν τῇ ἱστο-
 ρίᾳ· δανειστὰς ἐπὶ τόκῳ 1,000 καὶ 1,500
 100!

ἡ κατ' ἐφεξῆς μέρη τοσοῦτον, ὥστε
 ἀποκαλέσασιν ἀντικεῖς ψευδόμενον τὸ
 τῶν τοκογλύφων καὶ νὰ ἀναφύωμεν ἐν πρῶ-
 τῇ παραταύτῃ τὰ ψευδῆ γεγονότα, ὅ-
 τισι καὶ ἡ ἀποπείρα δῆθεν τῶν Ἑλλήνων
 ἀπόρων τοῦ νὰ δωροδοκήσῃ διὰ 500
 ἐν τῶν ποτε ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ κράτος
 λαλῶν ἐρίντην Ἐνα μόνον ἀναφέρου-
 μεν ἰσχυρότερον διαγυρισμὸν τοῦ σκο-
 ποῦ ἀνταποκριτοῦ. Ὁ ἐπιστελλὰς εἰς τὴν
 διατριβὴν εἰς τὸ ἀγγλογαλλικὸν φύλλον
 πρωτεύοντος, παρατίθεται ὅτι οἱ Ἕλλη-
 νες ἀπὸ τοῦ 1858—1868 δανει-
 στὰς τοῦ χωρικοῦ ἐπὶ τόκῳ 1,000 καὶ
 1,500 τοῖς 100, ἐκτελοῦσιν τακτικῶς πα-
 ραμένον τὸ ὅπσιον ἐκεῖνο κέρδος, καθὼς
 οἱ χωρικοὶ ἐπὶ δανειστέον καὶ ἐπὶ πλῆ-
 ον δανείων πώποτε 2,000—3,000 ἐπὶ τοῖς
 100 κατ' ἑτος ἔνεκα δὲ τούτου πολ-
 ῖς ἐμποροὶ 1,000 μόνον δανεισάντες γρη-
 σίμερον παρισταμένη δανειστέα 5,000
 ὅπου. Ἄλλαι οἱ σχέσεις μεταβλήσαντες
 ἀπὸ τοῦ 1868, προστίθενται οἱ αὐτοὶ δια-
 δογάραι, ἐπέθηκερον τὴν διάστασιν κα-
 ρὴν, οὐδὲν τῶν χωρικῶν καταβαλλόντων
 ἐμποροὶ περὶ τῶσιν εἰς τὴν ἐσθάντην ἐ-
 λθόντων, στεροῦμενοι καὶ αὐτοὶ τοῦ ἐπιστοι-
 κίου, πολλὰς δὲ μάλλον ὄντες ἀνίκαιες
 καὶ κολοβώσαισι τὸ ἐμπόριον, ὅπερ ἦδη συ-
 νελθὼν τούτου ἐντέλλει κατέστησεν. Εἰνα-
 ρκτικὴν νὰ προσθέσωμεν μετ' ὅσους χα-
 ρικὰς ἐξιστορεῖ οἱ γράψας εἰς τὸ ἀγγλο-
 γαλλικὸν φύλλον τὴν ταλαιπωρίαν τῶν
 Ἑλλήνων ἐμπορῶν· παρατηροῦμεν ὅμως τὸ
 ἀκαλόγητον γεγονός πως αὐτοὶ οἱ ἐπὶ δε-
 κὰτον 1000 καὶ 1500 οὖς τόκον ἐπὶ τοῖς
 100 λαμβάνοντες, καὶ ταῦτα τακτικῶς
 ἀπορροφούμενοι σήμερον στεροῦνται καὶ αὐ-
 τοὶ τοῦ ἐπιστοικίου ἔργου. Ἐπὶ δὲ σπου-
 δαιότερον καὶ ὅλους πρωτοφανέως ἐστὶν ἡ ἄλ-
 λ' ἀνακαλύψαι τῷ ἀνδρὶ, δι' οὗ περὶ τῶν
 Ἀρσενίων καὶ κατ' ἄψαναν τὴν Δοβρί-
 νην εἰκόνας χωρικοὶ ἀπὸ τοῦ 1858—
 1868 φέρουτον τακτικῶς 2,000—3,000
 οἱ τοῖς 100 κατ' ἑτος!! Τοσοῦτον
 ἡγεῖς χωρικοὶ μετ' τὴν ἀλλήθειαν δὲν θ-
 ρωγῶσιν οὐτε περὰ τοῦς κατωτέρους
 καὶ κατ' ἐξῆς ἀνεκρύπτως εὐαίσθη-
 τος τὴν ἀνακαλύψαι, δι' ἐν τῇ αὐτῇ
 ἀπορίᾳ ἀποφύονται γὰρ, αἰτίνας μετ' ὅ-
 νων τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ ἐμπεριστατω-
 μένην ἀποφύονται οὐδὲν ἦσαν 2000
 καὶ 3000 ἐπὶ τοῖς 100 καρπὸν ἐπιστοι-
 κίου ὡς βέλτερος!

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ.
 ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Ἑλλη-
 νικῆς πρεσβείας,
 εἰς γνώσιν τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων
 ἡ Ὑπόλη ἀπεχωρεῖται τὰ κυριώτατα
 καὶ συμβολικά ἐπιχειρήματα, ὥστε
 τοιαῦτα τοῖς λοιποῖς νὰ θελῶσιν εἰσθῆ-
 καί ἐν τοῖς ἐπιχειρήματι.
 ἡ ἐξῆς, τὴν 18 ὁκτωβρίου 1874.

Ὁ γεν. πρόεδρος διευθυντῆς
 (Υπογ.) Κ. ΔΕΛΕΑΟΣ.

ΠΡΟΦΟΡΑΙ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
 Εἰς τὰ ἐθνικὰ φιλανθρωπικὰ
 καταστήματα.
 Α. Εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγήν.
 Ἰούλιος.

ἡ Γεωργ. Ἀνδρῶν ἐκ Σαυροδρόμου. Γρ. 125
 ἡ Ἀφροίμακα Κατ' ἡνδρῶν ἐκ
 Ι. Ραΐματος διὰ Αἰκαταρίης
 ἀκριβόμων.

ἡ Δοξάντζη Ζελοῦρη. Νευσχηρελῆ. 500
 ἡ Δοξάντζη Τωσῶν ἀπὸ Ἀρχαίου. 250
 ἡ Δοξάντζη Ἀραϊζοπούλου. 125
 ἡ Κ. 125
 ἡ Δοξάντζη Δουλινοπούλου. 3300
 ἡ Δοξάντζη ἐκ Γαλατῶν. 125
 ἡ Α. Χίου. 347
 ἡ Δοξάντζη. 125
 ἡ Δοξάντζη Ζαχαριάδης ἐκ Βούλου. 127
 ἡ Δοξάντζη Ἀσκητοῦλου Κασταρίου. 152
 ἡ Δοξάντζη Ἰωαννῶν ἐκ Ὑψωμάτων. 127
 ἡ Δοξάντζη Παναγ. Σαροῦδης ἐκ Νεοχωρ. 127
 ἡ Δοξάντζη Δαμτ. ἀπὸ Λουλὲ Βουργάζ. 127
 ἡ Δοξάντζη ἐκ Ἀρχαίας. 317

